

#NAIDER COP25 (HAMAIKAGARREN EGUNA) - MADRILEN KLIMAREN GOI BILERA AMAITZEKO EGUN BAT FALTA DEN AKORDIORIK EZ

Posted on 12/12/2019 by Naider

Ez dago akordiorik. Oraingoz.

Egun osoan zehar, **herrialde talde batek presionatu** izan du Madrilgo Klimaren Goi Bileran **hiru urtez atzeratzeko** klima aldaketaren aurkako neurri sendoagoak eta anbiziotsuagoak aurkezteko betebeharra. 2020an ziklo berria Parisko Akordioan hasten da non herrialdeen konpromisoak gorantz berrikusi behar diren, baina talde honek 2023ra arte itxarotea proposatu du neurri horiek aurkezteko.

Arazoa da [Parisko Akordioaren garapenak](#) adierazten duela klima-planak dituzten herrialdeak 2030. urtean beranduenez 2020an jakinarazi edo eguneratu beharko dute ekarpen hori, **baina ez dago ezarrita ekarpenak hobetu behar direnik aurkezten diren bakoitzean**. Herrialde uzkur horien ustez, egungo egoeraren berrikuspena 2020ra arte iritsiko da eta 2023ra arte ez dela neurri hobetuak hartu behar.

Oztopoak, beraz, gas-igorle handiek jartzen dituzte. Eta zeintzuk dira kutsatzaile handiak? CO₂ isuri osoari dagokionez, Txina, AEB, India, Errusia, Japonia, Europar Batasuna, Hego Korea, Iran eta Saudi Arabiari buruz ari gara, 2018ko datuen arabera. Parisko Akordioaren arabera planak aurkeztu zituzten herrialdeek, 80 inguruk bakarrik iragarri zuten 2020an programa hobetuak aurkeztuko zituztela, baina horiek **isurien % 10 baino ez dute hartzen**, World Resources Institute-ren arabera. Gainera, **COP25etik kanpo dauden hiru herrialde (AEB, Txina eta Errusia) planetako Berotegi Eftukoko Gasen %50aren igoerak dira.**

COP25eko beste gairik sentikorrenetako bat **karbono-merkatuen erregulazio mekanismo**ei buruzkoa da (hitzarmenaren 6. artikulua). Puntu honek ingurumenaren osotasuna bermatzea eta zenbaketa bikoitza saihestea ahalbidetzen du Txina, India edo Brasil bezalako herrialdeetan, karbono-kreditu zaharrak erabili eta haiek aitortzeko asmoa baitute. Alegia, herrialde hauen asmoa aurreko mekanismotik (Kyoto) kredituak berrira (Paris) transferitzea litzateke.

Konplikazio horiei guztiei **ekonomia batzuk behar adina dibertsifikatuta ez daudela** gehitu behar zaie. Zenbait herrialdek, hala nola Ekialde Hurbileko, Kolonbiako, Ekuadorko, Irango edo Brasilgo herrialdeek menpekotasun handia dute erregai fosilekiko. Herrialde hauek ezin dute beren ekoizpena mugatu klima aldaketa bizkortzen duten energia iturri ez-berriztagarrietan oinarrituta.

Gai horiek mahai ganean, 196 herrialdetako **ordezkaritzak erlojuaren kontra ari dira lanean datozen orduetan testu «nahiko garbia» aurkezteko. Bihar, ostirala, *in-extremis* akordioa lortu arren, oinarrizko arazoak bere horretan jarraituko du: egia da larrialdi klimatikoaren diskurtsoa, baita babestu eta babesteko beharrarena ere. ingurumena modu iraunkorrean kudeatzea, esparru politikoan sartzen ari da; hala ere, herrialde garrantzitsuenek euren ekoizpena eta hazkunde ekonomikoa mugatu nahi ez dutela jarraitzen dute hainbat arrazoiengatik: beste herrialdeekiko lehiakortasun galera, erreakzio sozialaren beldurra... . Jakin, onartu eta gure diskurtsoan txertatu behar dugu ingurumena babesteko inbertsioek epe ertain eta luzera onurak ekartzen dituztela. Orduan izango da bide onean aurkitzen garenean; ordura arte, zoritxarrez, amildegira gero eta hurbilagora joango gara**

Bihar istorio honen azken kapitulua dugu. Ikusiko dugu zer gertatzen den.

There are no comments yet.